

Protokół

77. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 13 lutego 2013 roku w gmachu Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii przy ul. Wspólnej 2 w Warszawie. W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji – według załączonej listy obecności (zał. 1).

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 76. posiedzenia Komisji z dnia 19 grudnia 2012 roku.
3. Przyjęcie sprawozdania z działalności Komisji w 2012 roku.
4. Sprawy bieżące.
5. Omówienie zasad latynizacji języka tamilskiego.
6. Omówienie wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Europy (bez Litwy, Białorusi, Ukrainy, Czech, Słowacji i Rosji).

Obrady prowadziła Ewa Wolnicz-Pawłowska, przewodnicząca Komisji.

Ad 1. Przewodnicząca przywitała członków Komisji. Przywitała także przybyłych na posiedzenie: dr Teresę Brzezińską-Wójcik z Zakładu Geografii Regionalnej i Turystyki Wydziału Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, dr. Wojciecha Lewandowskiego z Instytutu Geografii Fizycznej (Zakład Geoekologii) Wydziału Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego oraz dr. Tomasza Witesa z Instytutu Studiów Regionalnych i Globalnych (Zakład Geografii Afryki, Azji i Oceanii) Wydziału Geografii i Studiów Regionalnych UW – potencjalnych nowych członków Komisji.

Członkowie Komisji otrzymali publikację „The Great Toponymic Divide”, w której zawarte zostały artykuły z gdańskiego posiedzenia Grupy Roboczej UNGEGN ds. Egzonimów w ubiegłym roku.

Ad 2. Do protokołu 76. posiedzenia zgłoszono kilka uwag redakcyjnych. Po ich uwzględnieniu protokół przyjęto jednogłośnie (14 głosów za).

Ad. 3. Do sprawozdania z działalności Komisji w 2012 roku zgłoszono kilka uwag redakcyjnych. Uzupełniono go też informacją o współpracy członków Komisji przy wydaniu publikacji „The Great Toponymic Divide”. Po uwzględnieniu uwag sprawozdanie przyjęto jednogłośnie (15 głosów za).

Ad 4. W dniu 8 stycznia libijski Kongres Narodowy przyjął nową oficjalną nazwę państwa w formie *Dawlat Lībiyā* (trl.), *Daulat Libija* (trb.). Nowa nazwa została przyjęta jako obowiązująca co najmniej do czasu przyjęcia nowej konstytucji. Polskim odpowiednikiem tej nazwy jest *Państwo Libia*. Wcześniejsza długa nazwa Libii – *Wielka Arabska Libijska Dżamahirijja Ludowo-Socjalistyczna* – została zniesiona we wrześniu 2011 roku przez ówczesną libijską Przejściową Radę Narodową, a Komisja nazwę tę skasowała na posiedzeniu 28 września 2011 roku. B. Więclaw poinformowała, że Ambasada RP w Trypolisie potwierdziła zmianę nazwy, proponując przyjęcie (jako jej polskiego odpowiednika) nazwy ***Państwo Libia***. Komisja nazwę tę przyjęła przez aklamację.

Na poprzednim posiedzeniu omawiana była nowa pełna nazwa Somalii. Ministerstwo Spraw Zagranicznych zaproponowało przyjęcie nazwy w formie *Federalna Republika Somalii*, Komisja postanowiła jednak rekomendować Ministerstwu ustalenie długiej polskiej nazwy Somalii w postaci *Somalijska Republika Federalna*, nawiązującej do dotychczasowej nazwy *Republika Somalijska*. B. Więclaw przekazała odpowiedź Ministerstwa, w której ponowiono wniosek o przyjęcie nazwy w formie *Federalna Republika Somalii*. Ponieważ obie formy nazwy są poprawnym tłumaczeniem oryginalnej nazwy państwa, Komisja uznała stanowisko MSZ i uchwaliła, przez aklamację, zmianę dotychczasowej nazwy *Republika Somalijska* na nazwę ***Federalna Republika Somalii***.

W ostatnich dniach ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej. W załączniku do niego wymienione są państwa, których część nazw jest błędna – np. zastosowano nazwę *Moldowa* zamiast *Moldawia*, *Niderlandy* zamiast *Holandia*, czy nieobowiązującą od 2007 roku nazwę *Republika Czarnogóry* (obecnie państwo to posiada tylko krótką nazwę *Czarnogóra*). Postanowiono, że do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej zostanie wysłane pismo z listą błędnych nazw. Uzgodniono także, że pismo należy wysłać również do Rządowego Centrum Legislacji, przez które przechodzą wszystkie projekty rozporządzeń, zwracając w nim uwagę na obowiązujące nazewnictwo państw i uczulając na weryfikację tego nazewnictwa w projektach aktów prawnych. Ustalono także, że nowe wydanie wykazu nazw państw zostanie wysłane do wszystkich ministerstw.

W bieżącym roku Komisja musi opracować, zgodnie z zapisami rozporządzenia, kolejne wydanie „Urzędowego wykazu nazw państw i terytoriów niesamodzielnych”. K. Przyszewska zaproponowała, aby zrobić to do wakacji. Uznano, że nie będą wprowadzane żadne zmiany w układzie publikacji. Zmiany w polskich nazwach państw są przez Komisję przyjmowane na bieżąco, zweryfikować należy aktualność nazw oryginalnych i wprowadzać drobne poprawki redakcyjne. Ponadto na 75. posiedzeniu (28 listopada 2012 r.) Komisja uznała, że w kolejnym wydaniu wykazu nazw państw warto podać również odmianę (dopełniacz i miejscownik) dla tych długich nazw państw, których odmiana może sprawiać kłopoty (np. *Państwo Katar*).

Omówiono także nazwy pozostawione do wyjaśnienia na poprzednich posiedzeniach.

Wątpliwości budziła nazwa *Rów Diamantiny* (nazwa w tej formie została ustalona na 74. posiedzeniu, wcześniej jako *Rów Diamantina*) wraz z jej angielskim odpowiednikiem *Diamantina Trench*, gdyż nie jest to rów oceaniczny. W gazeterze GEBCO wymieniono *Diamantina Escarpment* i osobno *Diamantina Fracture Zone*, przy czym zaznaczono, że ten drugi obiekt nie jest krawędzią (rozłamem) w ścisłym znaczeniu. T. Brzezińska-Wójcik wyjaśniła, że obiekt ten to nieaktywny obszar spreduingu z licznymi obniżeniami i wyniesieniami. Komisja uznała, że nazwa ze słowem „rów” jest przestarzała, gdyż oddaje dawne poglądy na ten obiekt. Stwierdzono jednak, że nie ma odpowiedniego terminu, którym można by opisać ten obiekt i ostatecznie postanowiono skasować nazwę ***Rów Diamantiny*** (9 głosów za skasowaniem, 0 przeciw, 5 wstrzymujących się).

Na poprzednim posiedzeniu Komisja przyjęła zasady latynizacji dla języka urdu. Wprowadzono w niej m.in. modyfikację w polskiej transkrypcji – literę خ, która była dotychczas oddawana jako *ch*, obecnie oddaje się jako *kh*. W związku z tą zmianą Komisja dyskutowała, czy zachować nazwy, które ustalono na podstawie dotychczasowego zapisu w transkrypcji nazwy urdu: *Chajber Pachtunchwa* dla jednostki administracyjnej (dawniej zwanej *Północno-Zachodnią Prowincją Pograniczną*) oraz *Chajber* wraz z egzoniem wariantowym *Przełęcz Chajberska*. W przypadku przełęczy uznano, że nie należy wprowadzać jakichkolwiek zmian – nazwy w tej formie są znane i utrwalone w języku polskim, ponadto przełęcz ta znajduje się na granicy z Afganistanem, a literę خ w języku paszto i dari oddaje się w transkrypcji jako *ch*. Dyskutowano zaś długo nad nazwą jednostki administracyjnej. Zwracano uwagę, że obecny zapis zniekształca wymowę w urdu – założeniem przy przyjmowaniu nazwy dla tej prowincji (nazwa była ustalona na 51. posiedzeniu 9 czerwca 2010 roku) było zastosowanie dla drugiego członu nazwy urdu w transkrypcji. Ponieważ poprawione zostały zasady polskiej transkrypcji języka urdu, to konsekwentnie nazwę prowincji należałoby zmienić na *Chajber Pakhtunkhwa*. Pojawiły się też propozycje, aby stosować dla całej nazwy transkrypcję z urdu – nazwa ta miałaby postać *Khajbar Pakhtunkhwa*. Zwrócono jednak uwagę na trudność w wymowie tak zapisanej nazwy. Pojawiły się także propozycje skasowania polskiej nazwy dla tej prowincji. Ostatecznie postanowiono powrócić do propozycji nazwy tej prowincji dyskutowanej na 51. posiedzeniu – ***Chajber Pasztunchwa***, gdzie drugi człon jest transkrypcją z języka paszto (ponad dwie trzecie ludności prowincji stanowią Pasztuni), przyjmując tę nazwę przez aklamację.

Na poprzednim posiedzeniu pozostawiono do wyjaśnienia również ustalenie zasięgu *Średniogórza Środkowoeuropejskiego* oraz *Prealp*. W opracowaniach autorzy przyjmują różne zasięgi tych obiektów od dość wąskich, po bardzo szerokie. W przypadku *Średniogórza Środkowoeuropejskiego* Komisja uznała, że będzie stosować zasięg wyznaczony w regionalizacji J. Kondrackiego, włączając do tego regionu cały obszar wyżynny leżący pomiędzy Alpami a Niziną Środkowoeuropejską wraz ze Średniogórzem Niemieckim i Ardenami, wyżynami południowych Niemiec, niewielkim fragmentem Szwajcarii (szwajcarska część Jury Szwabskiej) i Wogezami. W przypadku *Prealp* uznano, że jest to nazwa rozległego obszaru górskiego, będącego strefą brzeżną Alp, znajdującego się na terenie Francji, Szwajcarii, Niemiec, Austrii, Słowenii i Włoch.

Ad 5. A. Karp omówił zasady latynizacji języka tamilskiego. W przypadku tego języka Komisja zalecała dotychczas transliterację ISO 15919 oraz transkrypcję opracowaną w Instytucie Orientalistycznym Uniwersytetu Warszawskiego. W porównaniu do dotychczasowych zasad transliteracji nie wprowadzono modyfikacji, niewielkie modyfikacje wprowadzono zaś w transkrypcji w celu lepszego oddania wymowy tamilskiej.

Zaproponowana tablica transkrypcji i transliteracji dla języka tamilskiego ma postać:

spółgłoski

	transliteracja	transkrypcja		transliteracja	transkrypcja
க	ka	ka, k; ga, g; ha, h ¹	ய	ya	ja, j
ங	ña	n	வ	va	wa, w
ச	ca	ća, ć; dża, dź; sa, s ²	ழ	ļa	la, l
ஞ	ña	ń	ள	ļa	la, l
ட	ṭa	ta, t; da, d ³	ற	ra	ra, r ^{6,7}
ண	ṇa	na, n	ன	ṇa	na, n ⁷
த	ta	ta, t; da, d ⁴	ஜ ⁸	ja	dża, dź
ந	na	na, n	ஷ ⁸	ša	sza, sz
ப	pa	pa, p; ba, b ⁵	ஸ ⁸	sa	sa, s
ம	ma	ma, m	ஹ ⁸	ha	ha, h
ர	ra	ra, r	கஷ ⁸	kṣa	ksza
ல	la	la, l			

znaki specjalne

	transliteracja	transkrypcja
ஃ ^{9,10}	–	–
ஃ ¹¹	ḳ	h

samogłoski

	formy inicjalne samogłosek		formy modyfikujące bazowe grafemy spółgłoskowe		
	transliteracja	transkrypcja	transliteracja	transkrypcja	
அ	a	a	க	ka	ka
ஆ	ā	a	கா	kā	ka
இ	i	i	கி ¹²	ki	ki
ஈ	ī	i	கீ ¹³	kī	ki
உ	u	u	கு ¹⁴	ku	ku
ஊ	ū	u	கூ ¹⁵	kū	ku
எ	e	e, je ¹⁶	கெ	ke	ke
ஏ	ē	e, je ¹⁶	கே	kē	ke
ஐ	ai	aj, ej ¹⁷	கை	kai	kaj, kej
ஓ	o	o	கொ	ko	ko
ஔ	ō	o	கோ	kō	ko
ஔள	au	au	கௌ	kau	kau

¹ Spółgłoska tylnojęzykowa – realizuje się jako bezdźwięczna (*k*) na początku słowa, przy podwojeniu i po spółgłoskach *t* i *r*; jako dźwięczna (*g*) po spółgłoskach nosowych *ṅ*, *ṇ*, *ṙ*; jako spirant (*h*) w pozycji interwokalicznej (między samogłoskami) i po sonantach *y*, *r* i *l*.

² Spółgłoska zwartoszczelinowa, środkowo-językowa – realizuje się jako bezdźwięczna (*ć*) przy podwojeniu, po spółgłoskach *t* i *r*; jako dźwięczna (*dź*) po *ṅ*; jako frykatywne (*s*) we wszystkich pozycjach poza wymienionymi. W wielu wypadkach o wymowie *ć* w nagłosie (trl. *Cennai*, trb. *Ćennaj*) decyduje uzus.

³ Spółgłoska retrofleksyjna – realizuje się jako bezdźwięczna (*t*) przy podwojeniu i przed spółgłoskami bezdźwięcznymi; jako dźwięczna (*d*) w pozycji interwokalicznej, po spółgłosce nosowej *ṅ* i na początku słów zapożyczonych.

- ⁴ Spółgłoska przedniojęzykowa – realizuje się jako bezdźwięczna (*t*) na początku słowa, przy podwojeniu i po spółgłosce bezdźwięcznej; jako dźwięczna (*d*) po spółgłosce nosowej *n*; jako dźwięczny spirant (szczelinowa) w pozycji interwokalicznej i po sonantach *y*, *r* (w tej pozycji w transkrypcji oddawana jako *d*).
- ⁵ Spółgłoska wargowa – realizuje się jako bezdźwięczna (*p*) na początku słowa, przy podwojeniu oraz po spółgłoskach *t* i *r*; jako dźwięczna (*b*) po spółgłoskach *m*, *n* i *ṅ*; jako spirant (szczelinowa) w pozycji interwokalicznej i po sonantach *y*, *r* i *l* (w tej pozycji w transkrypcji oddawana jako *b*).
- ⁶ Zbitkę *rr* transkrybuje się jako *ttr*.
- ⁷ Zbitkę *nr* transkrybuje się jako *ndr*.
- ⁸ Użycie grafemów *ja*, *ṣa*, *sa*, *ha*, *kṣa* ogranicza się do słów obcego pochodzenia, głównie zapożyczeń (niekiedy starych) z sanskrytu i języków zachodnich.
- ⁹ Znak • (*pulli*) umieszczony nad bazowym grafemem spółgłoskowym anuluje zawarty w nim domyślnie komponent samogłoskowy -a, np. க – *ka*, க் – *k*.
- ¹⁰ ○ oznacza dowolny grafem spółgłoskowy.
- ¹¹ Przydech, klasyfikowany przez gramatyków tamilijskich jako pośredni pomiędzy samogłoskami i spółgłoskami. Konstruowane z użyciem tego grafemu nowe dwuznaki :ப, :ஐ, :ஓ transliteruje i transkrybuje się odpowiednio jako *f* (*f*), *z* (*z*), *x* (*ks*).
- ¹² Niestandardową postać przyjmuje *tī* – ி
- ¹³ Niestandardową postać przyjmuje *tī* – ி
- ¹⁴ Niestandardową postać przyjmują: *ku* – கு, *ṅu* – ங, *cu* – சு, *ṅu* – ங, *tu* – து, *ṅu* – ங, *tu* – து, *nu* – நு, *pu* – பு, *mu* – மு, *yu* – யு, *ru* – ரு, *lu* – லு, *vu* – வு, *lu* – லு, *ru* – ரு, *ṅu* – ங
- ¹⁵ Niestandardową postać przyjmują: *kū* – கூ, *ṅū* – ஙூ, *cū* – சூ, *ṅū* – ஙூ, *tū* – தூ, *ṅū* – ஙூ, *tū* – தூ, *nū* – நூ, *pū* – பூ, *mū* – மூ, *yū* – யூ, *rū* – ரூ, *lū* – லூ, *lū* – லூ, *vū* – வூ, *lū* – லூ, *rū* – ரூ, *ṅū* – ஙூ
- ¹⁶ Jako *je* w nagłosie.
- ¹⁷ W nagłosie i śródgłosie wyrazów jednosylabowych jako *aj*; w śródgłosie i wygłosie wyrazów wielosylabowych – *ej*.

Komisja przez aklamację przyjęła zaproponowane zasady transkrypcji i transliteracji dla języka tamilijskiego.

Ad. 6. Przed kontynuacją omawiania nazw obiektów geograficznych z obszaru Europy A. Czerny zabrał głos w sprawie przyjętej na poprzednim posiedzeniu nazwy *Narbona* dla miasta we Francji – stwierdził, że jest to nazwa stosowana dawniej, obecnie spotykana jedynie w kontekście historycznym, w związku z tym nie powinna być przyjmowana jako zalecany egzonim. Członkowie Komisji jednak nie podzielili tego stanowiska.

Następnie Komisja uchwaliła:

- dodanie egzonimu ***Eurytania*** dla regionu w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu ***Imatia*** dla regionu w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Koryntia*** dla regionu w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Lokryda*** dla regionu w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Macedonia*** dla regionu w Bułgarii, Grecji i Macedonii (12 głosów za, 0 przeciw, 2 wstrzymujące się), wraz z ustaleniem, że region ten obejmuje tylko te trzy państwa, bez fragmentów Albanii, Kosowa i Serbii;
- skasowanie egzonimu ***Macedonia Grecka*** dla regionu w Grecji (aklamacja) – uznano, że wystarczy egzonim ogólny *Macedonia* dla całego dużego regionu, egzonimy *Macedonia Grecka*, *Macedonia Wardarska* i *Macedonia Piryńska*, dla jego części (odpowiednio greckiej, macedońskiej i bułgarskiej) są zbędne, ponadto dla części greckiej można używać deskrypcji *Macedonia grecka*;
- dodanie pseudoegzonimu ***Tesprotia*** dla regionu w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Athos*** dla zatoki w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Dojran*** dla jeziora w Grecji i Macedonii (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Janina*** dla jeziora w Grecji (aklamacja);

- dodanie egzonimu *Jeziro Trychońskie* dla jeziora w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Kastoria* dla jeziora w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Pinios* dla rzeki w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Andros* dla wyspy w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Karpatos* dla wyspy w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Kithira* dla wyspy w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Kos* dla wyspy w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Limnos* dla wyspy w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Naksos* dla wyspy w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Rodos* dla wyspy w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Tasos* dla wyspy w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Tasos* dla miejscowości w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Tilos* dla wyspy w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Kasandra* dla półwyspu w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Mani* dla półwyspu w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Sithonia* dla półwyspu w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Pieria* dla gór w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Akropol* dla góry (wzniesienia) w Grecji w Atenach (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Mitikas* dla góry w Grecji (aklamacja);
- ustalenie, że egzonim *Pnyks* odnosi się do góry (wzniesienia w Atenach), a nie do ruin osiedla w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Morski Park Narodowy Alonisos-Sporady Północne* dla obszaru chronionego w Grecji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Alonisos* dla wyspy w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Morski Park Narodowy Wyspy Zakintos* dla obszaru chronionego w Grecji (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Park Narodowy Wikos-Wjosa* dla obszaru chronionego w Grecji (aklamacja);
- niewprowadzanie egzonimu *Biskaja* dla jednostki administracyjnej w Hiszpanii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Bilbao* dla miejscowości w Hiszpanii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *San Sebastian* dla miejscowości w Hiszpanii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Rezerwat Biosfery Minorki* dla obszaru chronionego w Hiszpanii (aklamacja);
- zmianę egzonimu *Cork* na *Miasto Cork* dla jednostki administracyjnej w Irlandii (aklamacja) – zmiana dotyczy nazwy jednostki miejskiej, dla jednostki ziemskiej w dalszym ciągu stosowana jest nazwa *Cork*;
- zmianę egzonimu *Galway* na *Miasto Galway* dla jednostki administracyjnej w Irlandii (aklamacja) – zmiana dotyczy nazwy jednostki miejskiej, dla jednostki ziemskiej w dalszym ciągu stosowana jest nazwa *Galway*;
- zmianę egzonimu *Limerick* na *Miasto Limerick* dla jednostki administracyjnej w Irlandii (aklamacja) – zmiana dotyczy nazwy jednostki miejskiej, dla jednostki ziemskiej w dalszym ciągu stosowana jest nazwa *Limerick*;
- dodanie pseudoegzonimu *Shannon* dla rzeki w Irlandii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Aran* dla wysp w Irlandii (aklamacja);

- dodanie egzonimu **Djakowica** dla miejscowości w Kosowie (aklamacja);
- dodanie egzonimu **Djakowica** dla jednostki administracyjnej w Kosowie (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu **Gnjilane** dla miejscowości w Kosowie (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu **Gnjilane** dla jednostki administracyjnej w Kosowie (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu **Peć** dla miejscowości w Kosowie (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu **Peć** dla jednostki administracyjnej w Kosowie (aklamacja);
- niewprowadzanie egzonimu *Uroszewac* dla miejscowości i jednostki administracyjnej w Kosowie (aklamacja);
- dodanie egzonimu **Kosowo Północne** dla regionu w Kosowie (aklamacja).

Do 2009 roku Łotwa była podzielona na 26 rejonów (łot. rajons) i 7 miast wydzielonych (łot. republikas pilsēta). Jednostki te dzieliły się na cztery rodzaje jednostek niższego poziomu: *rajonu pilsētās* (‘miasta’), *pilsētās ar laku teritoriju* (‘miasta z obszarami wiejskimi’), *novadi* i *pagasti*. 1 lipca 2009 roku wszedł w życie nowy podział administracyjny kraju – rejony zastąpione zostały jednostkami o nazwie *novads* (obecnie jest ich 110), zachowane zostały miasta wydzielone (obecnie 9). Ustawa przewiduje wprowadzenie na Łotwie nadrzędnych jednostek administracyjnych. Początkowo miały one zostać utworzone w kilka miesięcy po *novads*, jednak termin ich utworzenia był kilkakrotnie przesuwany. Jednostki administracyjne *novads* mają nazwy w formie: *Alojas novads* (siedziba: Aloja), *Brocēnu novads* (siedziba: Brocēni), *Mazsalacas novads* (siedziba: Mazsalaca), *Salacgrīvas novads* (siedziba: Salacgrīva). Członkowie Komisji zastanawiali się, czy wprowadzać dla nich spolszczenia – przydatne byłyby zwłaszcza dla jednostek nazwanych od miast, dla których są ustalone egzonimy (np. *Daugavpils novads*, *Jelgavas novads*). Jednak ustalając spolszczenia należałoby przyjąć tłumaczenie dla terminu *novadi*, dla którego brak odpowiednika w języku polskim – spotykane są tłumaczenia „gmina” lub „powiat”, jednak nie są one zbyt korzystne. Na język angielski jednostki te są obecnie oficjalnie tłumaczone jako „municipality”, jednak we wcześniejszym podziale administracyjnym jednostki *novads* tłumaczone były jako „county” (np. w łotewskim gazeterze). W tłumaczeniach na język rosyjski pojawiają się zaś terminy „край”, „уезд”. Kwestię ewentualnego tłumaczenia na język polski komplikuje fakt, że termin *novads* po łotewsku odnoszony jest także do głównych krain historycznych – Kurlandia, Liwonia, Łatgalia, Semigalia i Sēlija (W Polsce traktowana jako część Semigalii) określane są właśnie mianem *novads*. Postanowiono nie wprowadzać spolszczeń, gdyż nie ma potrzeby tworzenia polskich nazw dla wszystkich tych niewielkich jednostek administracyjnych Łotwy – należałoby ustalić dla nich formy przymiotnikowe, co byłoby dość kłopotliwe, nie ma także potrzeby ustalania polskiego odpowiednika dla terminu *novads*. Ponadto, obecny podział jest docelowo podziałem administracyjnym drugiego rzędu – ewentualne wprowadzenie polskich nazw warto rozważyć po wejściu w życie ostatecznego podziału administracyjnego.

W okolicach Dyneburga znajdują się zwarte skupiska Polaków – w 10 gminach stanowią oni ponad 10% ludności, w tym w 4 – ponad 20%. Komitet Redakcyjny zaproponował, aby dla siedzib tych gmin powprowadzać polskie nazwy. Polskie nazwy tych miejscowości nie są jednak uwzględniane na polskich mapach, w tym przedwojennych topograficznych WIG, brak ich w publikacjach wydawanych przez łotewską Polonię (polskie nazwy stosowane przez Związek Polaków na Łotwie i łotewską Polonię były krytycznie

omówione na 69. posiedzeniu 21 marca 2012 roku). Nazwy niektórych z tych miejscowości można sporadycznie znaleźć, głównie w publikacjach przedwojennych, jednak w różnych postaciach (np. dla miejscowości Svente w postaciach: *Swenten*, *Świętmujża*, *Swentmujża*, *Świętmujża*, *Święte*). Komisja uznała, że warto wprowadzić polskie nazwy dla tych miejscowości, jednak postanowiono jeszcze sprawdzić je w różnych źródłach, a decyzję o przyjęciu poszczególnych nazw odłożyć na później.

Następnie uchwalono:

- dodanie egzonimu ***Ekawa*** dla miejscowości na Łotwie (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Rezerwat Biosfery Północnej Liwonii*** dla obszaru chronionego na Łotwie (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu ***Bitola*** dla miejscowości w Macedonii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu ***Bitola*** dla jednostki administracyjnej w Macedonii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu ***Kumanowo*** dla miejscowości w Macedonii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu ***Kumanowo*** dla jednostki administracyjnej w Macedonii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu ***Prilep*** dla miejscowości w Macedonii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu ***Prilep*** dla jednostki administracyjnej w Macedonii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu ***Tetowo*** dla miejscowości w Macedonii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu ***Tetowo*** dla jednostki administracyjnej w Macedonii (aklamacja);
- skasowanie egzonimu ***Drezno*** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu w Niemczech (aklamacja) – w marcu 2012 roku został zlikwidowany podział Saksonii na okręgi dyrekcyjne;
- skasowanie egzonimu ***Lipsk*** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu w Niemczech (aklamacja) – w marcu 2012 roku został zlikwidowany podział Saksonii na okręgi dyrekcyjne;
- dodanie egzonimu ***Biała Woda*** dla miejscowości w Niemczech (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu ***Gubin*** dla miejscowości w Niemczech (9 głosów za, 2 przeciw, 4 wstrzymujące się);
- dodanie pseudoegzonimu ***Lubin*** dla miejscowości w Niemczech (11 głosów za, 2 przeciw, 1 wstrzymujący się);
- dodanie pseudoegzonimu ***Niska*** dla miejscowości w Niemczech (aklamacja);
- skasowanie egzonimu ***Stara Marchia*** i niewprowadzanie egzonimu ***Marchia Wkrzańska*** dla regionów w Niemczech (10 głosów za skasowaniem, 2 przeciw, 3 wstrzymujące się) – w Niemczech nazwy ***Altmark*** i ***Uckermark*** stosowane są w odniesieniu do współczesnych regionów, jednak w Polsce nazwy ***Stara Marchia*** i ***Marchia Wkrzańska*** stosowane są w kontekście historycznym, a nie jako nazwy obecnie istniejących regionów;
- dodanie egzonimu ***Szwajcaria Marchijska*** dla regionu w Niemczech (aklamacja);
- ustalenie, że egzonim ***Zatoka Jasmundzka*** odnosi się do innego obiektu naturalnego, a nie do zatoki w Niemczech (aklamacja) – jest to wspólna nazwa dla Wielkiej Zatoki Jasmundzkiej i jeziora Mała Zatoka Jasmundzka;
- dodanie egzonimu ***Stara Odra*** dla rzeki w Niemczech (aklamacja);

- skasowanie egzonimu ***Droga Wodna Ren-Men-Dunaj*** dla obiektu w Niemczech (aklamacja) – nie jest to nazwa kanału, jak dotychczas było podane w wykazach, tylko szlaku wodnego, ponadto niemiecki endonim wyszedł z użycia;
- skasowanie pseudoegzonimu ***Kanał Ems-Jade*** dla kanału w Niemczech (aklamacja) – nazwa różniąca się od niemieckiej tylko przetłumaczeniem terminu rodzajowego, spotykana sporadycznie;
- dodanie egzonimu ***Kanał Boczny Łaby*** dla kanału w Niemczech (aklamacja).

Ze względu na brak czasu, na kolejne posiedzenie przeniesiono dokończenie omawiania wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Europy.

Termin kolejnego posiedzenia Komisji ustalono wstępnie na 27 marca 2013 roku.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokółował:
Wiceprzewodniczący Komisji
mgr Maciej Zych

Przewodnicząca Komisji
prof. dr hab. Ewa Wolnicz-Pawłowska